

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 17

בס"ד ערש"ק פר' כי תשא י"ז אדר תשנ"ו

דבר החברותא

נ שאר לנו רק דרך אחד להתפלל שוב ושוב אל ד' וישמע קול שעותנו, נרבה בהתבודדות ותפילה, נתחזק באמונה, נקבע שיעורים לתורה, ונשתדל להיות מן העושים בקיום המצוות בכלל ובמצוות החסד בפרט, וה' הטוב יחוס וירחם עלינו ויושיענו במהרה תשועת עולמים ויתגלה כבוד מלכותו ולא ישמע עוד שוד ושבר בישראל, ונזכה השנה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בבית המקדש השלישי שיבנה בב"א.

ד אגה בלב איש ישיחנה (משלי י"ב כ"ה) איתא בחז"ל חד אמר ישחנה מדעתו וחד אמר ישיחנה לאחרים וכן נאמר בצעטיל קטן פרק י"ג יעו"ש והנה משמים מעוררים אותנו יותר ויותר לראות מה ד' רוצה מאתנו על מה חרי האף הגדול הזה, דם ישראל נשפך כמים רח"ל ואנו עדיין לא שבנו מטעותינו השנאת חינום והלשה"ר ביננו. הרא"ש שליט"א עומד וצווח ככרוכיא להרבות בתפלה לקרא אל ה' בחזקה ויקרע רוע גזר דיננו עד שנזכה להתעוררות ולאחבת חברים האמיתית

פנינים יקרים מהרה"ק בעל הנועם אלימלך זיע"א שיומא דהילולא חל בשבוע הבא

ומשפיל עצמו שהיה עניו מכל אדם והי' מוכנע מאוד יותר מהר סיני לכן זכה ושני לוחות בידו שע"י הכנעתו הי' זוכה להקדושה הגדולה הזאת, זהו ששנה הכתוב לכפול "ברדתו מן ההר" שלכאורה הוא אך למותר שהרי פתח הכתוב בתחילה ברדת משה מן הר אלא שהתורה מרמזת שזכה לזאת בעבור שהכניע עצמו, וזהו ברדתו ביי"ת של ברדתו פירושו בעבור רדתו מן ההר כנ"ל שהי' מוכנע ביותר. ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו פי' שהכתוב מפרש גודל הכנעתו שלא ידע כי קרן כו' דהצדיק המדבר עם אדם דברי קדושות ויראת ה' אזי בא לו ההתלהבות גדול בלבו ויאיר פניו באור גדול מהתלהבות אש אשר בקרבו וכל זאת לא ידע משה בעצמו אם יש לו התלהבות כלל וזהו בדברו אתו ר"ל כשהי' אתם אדם מדבר עם משה דברי קדושות (נועם אלימלך פ' כי תשא)

כי תשא את ראש וכו' נראה לפרש דהנה יש בני אדם אשר אין משגיחים על צרות ודוחק חבריהם כמאמר הכתוב ואהבת כו' כ"א חוששים לעצמם שיטיב להם וכן יש בני אדם שחוששים ג"כ על צרות ודוחק חבריהם מחמת רך לבבם ורחמנותם, הבחינה הזאת היא טובה אבל לא על אמתה ומכונה, והבחינה האמיתית היא שיהא מיצר על צרות ישראל מחמת שזה צער השכינ' הקדוש אשר בכל צרתם לו צר וכל מגמתו הוא להמשיך השפעות על ישראל כדי להעלות השכינה.

ויקרי ברדת משה מן ההר כו' יבואר ג"כ ע"פ דברינו הנ"ל שאדם הרוצה לבא אל הקדושה ופרישות לעבודתו ית' צריך להכניע עצמו בהכנעה גדולה וזה יגרום לו לקבל קדושה על עצמו, וזהו ברדת משה מן ההר ע"ד שאמרו חז"ל "הרים גבנונים ההר חמד אלהים" שנתן הקב"ה על הר סיני מחמת שהוא נמוך מכל ההרים ומשה הי' מוריד

שורש ומקור צרותי, ואף אצלך יקירי כן, והנני מבטיחך כי אם תתעקש במלחמתך ובמאבקך תחת אשר תחפש את הסיבות למניעות - בשעה שהמניעה האמיתית מצד היצה"ר בולטת מעל פני השטח - תצמח ישועתך בודאי ובודאי - רק חזק ואמץ. בברכות נאמנות להצלחתך אביך

פרק הזמן שעבר ולאחר ששיתיתי הרבה מכוס היסורים, זיכני השי"ת להבין כי איפכא מסתברא. כל אותם הסיבות שבהם תליתי חסרונותי, הביאוני דוקא לקרבני אל אבי שבשמים ולראות מציאותי שאין לה קיום אפי' שעה אחת, ורק היצר בידעו כמה מסוגל מצבי הקשה לקרבני אל תכליתי חיבל תחבולות למצוא בנסיבות הזמן והמקום את

פנינים יקרים

המצות הן עצות להתקרב להק"ב

רב אמר לא נתנו המצוות אלא לצרף בהן את הבריות וכי מה אכפת ליה להקב"ה מי ששוחט מן הצואר או מי ששוחט מן העורף? ! הוי לא נתנו המצוות אלא לצרף בהם את הבריות.

(מדרש רבה בראשית מ"ד)

וכונת כל המצוות שנאמין באלוקינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין לעליון בתחתונים בלבד זה שידע האדם ויודה לאלקיו שבראו.

(רמב"ן שמות י"ג ט"ז)

דבקות אמיתית גדולה ממצות יגיעת התורה

ואפילו בתפילת י"ח אמרו, שחסידי הראשונים וכו' ונמצא שוהין ט' שעות ביום ולא היו חוששין לביטול תורה אף שת"ת כנגד כולם, מפני שהיו מקשרים דעתם לאדון הכל ב"ה ביראה ואהבה עזה, ודביקות אמיתית עד שהיו מגיעין להתפשטות הגשמיות, ומצות הדביקות האמיתית ביראה ואהבה גדולה ממצות ת"ת וקודמת אליה כמ"ש "ראשית חכמה יראת ה'" ועיין בס"ו בענין מצות ידיעת התורה.

(שו"ע הגר"ז הל' ת"ת פ"ד ס"ה)

לראות את חסרון עצמו ומעלת חברו

איתא במשנה (ר"ה כ"ט) וכי ידיו של משה עושות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את ליבן לאביהם שבשמים היו מתגברין. איתא הפירוש, מסתכלים כלפי מעלה היינו שכל אחד מסתכל על מעלת חברו ולא על חסרונו, וראה שחבירו טוה יותר ממנו, ולכן הוא משפיל לבו בקרבו, וחוזר בתשובה ומשעבד לבו למקום, ואז הוא מנצח את יצרו ויש בכוחו להרחיק עצמו מכל התאות ומדות רעות, אבל באם שמסתכל על חסרונות חברו ומחמת זה הוא בא לידי גאווה זהו הסיבה שנופל לכל הרעות ח"ו, וזה ג"כ הפירוש במשנה (אבות פ"ב מ"א) דע למעלה ממך, שיידע ויסתכל במעלת חברו ולא בחסרונו ויידע שחבירו הוא למעלה ממנו וכו'.

(מגן אברהם פ' קדושים)

חברי המערכת
יל פרוש
מ. קליס
כתובת המערכת
דפוס חורב
עדני 3 ירושלים

השמחה במעונם

הר"ר משה כץ להכנס בנו בעול המצוות
להר"ר שמואל יעקבזון ומשפ' לאירוסים הבת
להבה"ח שמחה נדל לאירוסיו

אפשר לקבל את גליון ה"חברותא" במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות; בביהכנ"ס ברח' רובין 18, בית צפפה; אצל הר"ר אברהם הררי, בני ברק; משפ' שכטר רח' האדמו"ר מגור 22

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה גליון זה נדפס לעי"נ הר"ר אברהם בהרב ר' שלמה זלמן פרוש זצ"ל נלב"ע ט"ז אדר תשל"ז

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

ציריך, אדר תשל"א.

צורך תיקון נפשו על מנת שנאחו בקרנות המזבח ונקריב עליו חלבנו ודמנו ואלה יעלו לרצון לפני אדון כל על מנת שבכל אשר תמצא אותנו נזעק לה' מפני הלחץ אשר אנו נלחצים על ידו ונאמר: ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו.

ואלו היסורים ששלח לנו ואלו הכאבים שאנו מתעטפים בהם כל ימי חיינו, הם המציבות המקשר בינו ובין בוראנו ברוך שמו, שהרי כאמור לעיל לא מצינו מי שפרנסתו מצויה בריוח שתהיה שעתו פנויה לבקש ולחפש את בוראו, לא ראינו מי שהוא שלם בגופו בלא צער ועג' מעצמו וממשפחתו שיחוש את צרות וכאבי הזולת?.

ולכן ה' הטוב ברחמיו המרובים ככל אותנו בעבותות היסורים והכאבים שמהם ניקח לעבוד את ה', שעל ידם נזכה להכיר מציאות האור בתוך החושך ומתוך שנדע מיעוט ערכנו ונראה איך שלמרות ועל אף כל היסורים, בלבול הדעת, הכבדות, העצלות, טרדות הזמן ושאר מרעין בישין הסובבים אותנו, עדיין חולפים עוברים במוחנו מחשבות הקוראות אותנו להתקשרות והתדבקות בה' ולהחזיק מעמד בחירוק שניים, הרי ידך זה מהיכן הוא חי? אלא בהכרח מתבקשת המסקנה שהקב"ה מצילנו מן השעות הרעות ומביאנו אל תיקון נפשו ולגאולת עמו ישראל ברחמיו המרובים.

ואחרי כל זאת, בהגיע אל האדם מחשבות אשר כאלו יש בהם כדי לחזק ולאמץ רוחו גם בשאול ולמונעו מיאוש אף בבשן ומצולות ים, שהרי עמנו א"ל ועצת אויבנו

לבני היקר והאהוב

יישר כוחך ..

אכן מלחמות היצר המביאנו לכבדות ולעצלות מרות הם עד למאוד ומי כמוני להבינך ולדעת רחשי לבך הכאוב, שהרי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו.

ולכאורה קשה הלשון הקב"ה עוזרו, שהרי לעזור שייך כשיש לאדם כח אבל לא במידה מספקת ואז הקב"ה עוזרו. אבל אם אין לאדם שום כח, כי מי שם פה לאדם וכו', מה שייך הלשון "עוזרו"?

אבל באמת מי שמאמין כי כל מכאוביו ויסוריו באו מידי ההשגחה העליונה הרחמן ואלה באו לא ח"ו בשל עונש על חטאיו ולא בשל נקמת ה' ח"ו, אלא שהיסורים הם האמצעי להתקשרות עם השי"ת וכמו שאמר דוד המלך ע"ה "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך", וידוע הכלל של "וישמען ישורון ויבעט" ומכאן למדנו שגזירה היא על "השמינים" ושבעים ומדושנים כי אחת דתם לבעוט, לשכוח צור מחצבתם וא"ל מחוללם.

והקב"ה, הרחום ומקדים רחמים לדוגו, ברצותו שלא ידח ממנו נידח ח"ו, ברצותו שבני האדם בזה העולם יחפשהו ויגלוהו בחשך ההסתר הכפול והמכופל, ברצותו לגמול עמו ישראל הקרובים והרחוקים מידי הצר הצורר אותם זה אלפי שנים מיום שנברא אדם על הארץ, שולח לנו סיבות מאתו לכל אחד לאחד לפי מידתו, לפי מדרגתו, לפי יכלתו, לפי שורש נשמתו ולפי

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

מה ידבר ללבו של אדם בעת צרת נפשו ובמר לבבו אם לא שיתאבק במחשבתו לא לעזוב קרש ההצלה שנזרק לעומתו ע"י היסורין ולבקש ולהתחנן על נפשו לבל יסחף בגלים הגועשים בים החיים הכאובים. ואין כל אפשרות שהאדם ירצה ישועת נפשו כל עוד גופו מתענג בתענוגי השעה, ולכן ה' ברחמיו המרובים חשב מחשבות כביכול לבל ידח ממנו נידח ושלח לנו יסורים כמידת יכולתנו לסבול אשר הם מסוגלים להביאנו להרגיש הרעב האמיתי אשר ממנו אנו סובלים. ולכן נמצא שהיסורים והלחץ הם הם עוזריו של אדם וחובתנו לדעת כי "אלמלא הקב"ה עוזרו" - אלמלא שלח הקב"ה את היסורים לאדם ע"מ שיעזרו לו - "לא היה יכול לו", לא היה יכול האדם בשום פנים ואופן לסבול היסורים וכמו שאמר דוד המלך ע"ה: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך.

וכ"א יכול ללמוד היקש לעצמו מכאביו וממחשבותיו, ואולי כדאי לעורר עתה ענין הכבודות שיש לך אשר לפי מחשבתך הדבר בא כתוצאה ..., ובאמת כל המחשבה הזו היא עצת היצר הבא לטורדך מן המלחמה והמאבק על קיומך וע"כ וביודעו שאם יהיו לך מאבקים הרי מר ורע יהיה גורלו אצלך וע"כ הוא מסיט התענינותך ורצונך למאבק בו והוא מעגן הכבודות בסיבת שונות ומשונות.

אבל בני היקר והחביב שמע בקולי ואיעצך, מי כמוני יכול להבינך אחר שהרבה סבלתי בימי חיי עד עתה מכל מיני סבל ל"ע ועדיין כל גופי דווי מכאבים מיסורים ממחשבות וכו', ואף אני בחלומי אמרתי בודאי בשל זה או זה בא הדבר ותמיד היו מוכנות ומזומנות איתי סיבות לסבלי אשר לא היה להם

תופר. אלא שכל אותה עת סכנתנו מרובה מאד מאד לבלתי נשכח מאין צמחה ישועתנו שהרי ההרגל הרע והנמהר מושכנו - בצר לנו ליאוש ולעצבות, וכאשר ירווח לנו לסיפוק עצמי ולגאוה, ושנים אלו אוכלים בנו כל חלקה טובה והרינו נמצאים סגורים ומסוגרים ומוצא ממנו אין.

ובאמת אם גם נקיף עולם ומלואו בחיפוש אחר עצה להמלט מפני סכנתנו המאיימת לכלותנו עד בלי השאיר מאיתנו שריד, נעלה חרס בידנו, אם לא שנדבק ע"י יסורנו בה', אם לא שנדע כי כל הבא עלינו מאתו בא ולא ח"ו לשם יסורים אלא כדי שנוזק אל ה' בצר לנו ונרצה לבא לתכלית תקון נפשנו, שהרי כאמור לעיל ידע יוצרנו כי עפר אנחנו וכל עוד אנו מנותקים מעפרנו אנו מנותקים מבוראנו, ולכן שולח לנו כאבים ויסורים אשר המה גורמים לנפשנו כי תשוח עד עפר ואו אז, היסורים, הם המעוררים לבנו להתקשרות ולהתדבקות בבוראנו.

ואין לנו אלא להישען על אבינו שבשמים שבידו הכח, הגדולה והגבורה לתומכנו בעת משברי החיים מציפים אותנו ומאיימים לבולענו ח"ו ואין מצב שיוכל בן האנוש להחזיק עצמו בלי שישווה ה' לנגד עיניו תמיד ויזכיר לעצמו חטאתו תמיד.

וזה שאמרו חז"ל "אלמלא הקב"ה עוזר - לא יכול לו". היינו שמחובתו של האדם לדעת תמיד בעת נסיונו ובעת שהקב"ה עוזר, כי עזרתו היא מאת ה' וכי עצם יסורים הם הם עזרתו. שאם לא ישים האדם לליבו כל זאת, שאם לא יאמין כי יסוריו מקרבין אותו ומביאין אותו לתכלית תיקון נפשו הרי בודאי ובודאי שלא יוכל לו. וכי איך אפשר להחזיק מעמד בזמן היסורים, הכאבים, וכי